

Dobrosława Świerczyńska

"Wskrzeszenie umarłych królestw", Barbara Kazimierczyk, Kraków 1982 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 26/1-2 (87-88), 387

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ KASPERSKI Edward: Świat wartości Norwida. Warszawa 1981, PWN, ss. 376, zł 80,-

Przedmiotem rozważań autora jest Norwida filozofia wartości na tle koncepcji praktyki. W pierwszych rozdziałach prezentowane są węzłowe kategorie Norwidowskiej myśli o praktyce: koncepcja "praktyczności", czynu, warunków działania, siły oraz inicjatywy. Dależe są opisem myśli aksjologicznej autora "Promethidiona" i dotyczą kolejno: jego refleksji nad "światem ludzkich potrzeb", koncepcji ideału doskonałości i mistrzostwa oraz aksjologicznego sposobu rozumienia zagadnienia celowości ludzkich działań. Książkę zamyka rozdział omawiający różne znaczenia kategorii środka w twórczości Norwida; zdaniem autora pragnienie znalezienia środka - pragnienie mediacji - określa istotę poszukiwań artystycznych i filozoficznych autora "Białych kwiatów".

BP/87/88/66

M.K.

/II/ KAZIMIERCZYK Barbara: Wskrzeszanie umarłych królestw. Kraków 1982, WL, ss. 272, zł 75,-

W szkicach autorka zawarła przegląd twórczości Kuśniewicza od pierwszych "romantycznych" utworów poetyckich do analitycznych, czasem parnasistowskich, powieści, pełnych groteski i zakamuflowanych odniesień do współczesności, przybierających niekiedy charakter pastiszów. Autorka omawia główne wątki, tematy, motywy, nawet obsesje pojawiające się we wszystkich prawie powieściach pisarza; fascynacja śmiercią, upadaniem, złem, niemal nietzscheański kult nadczłowieka, nostalgiczne powroty do czasów dzieciństwa własnego oraz "dzieciństwa" rodu, tj. do libertyńskiego XVIII w., bardzo wyraźny autotematyzm, "konstrukcje sobowtórów", elementy faustyczne itp. Autorka dokonuje też próby sformułowania summy Kuśniewiczowskiej teorii twórczości, specjalną uwagę zwracając na metody konstrukcji postaci narratorów oraz na metaforyczność i skrótowość analizowanej prozy.

BP/87/88/67

D.Ś.